

Apokalipsa liczba bestii wskazuje liczbę człowieka.

25/06/2010 23:14 by Andrzej Struski

Apokalipsa liczba bestii wskazuje liczbę człowieka.

Apokalipsa Åłw. Jana B.G.

XIII-18. **ÅłTu jest mÅłdroÅł! Kto ma rozum, niech zrachuje liczbÅł onej bestyi; albowiem jest liczba czÅłowieka. A ta jest liczba jej, szeÅł! set szeÅł!dziesiÅłt i szeÅł!.**

Kwintesencja wersetu.

Werset ten, jest wyÅłtkowy z kilku wzglÅłdÅłw, po pierwsze jest on najbardziej znanym z wszystkich wersetÅłw Apokalipsy Åłw. Jana, po drugie, jest rÅłwnie Åłle tÅłumaczony, jak jest znany, po trzecie jest wersem jednoznacznie wskazujÅłcym na poszukiwanie liczby zwiÅłzanej z czÅłowiekiem i po czwarte nigdzie w jego treÅłci nie ma wskazaÅł na okreÅłlanie go, jako wersetu mÅłwiÅłcego o bestii.

TreÅł! wersetu.

TreÅł! zawarta w wersecie jest podzielona na dwie czÅłci, pierwsza czÅł! posiada charakter nakazujÅłcy a druga wskazujÅłcy.

TreÅł! nakazujÅłca.

ÅłTu jest mÅłdroÅł! Kto ma rozum, niech zrachuje liczbÅł onej bestyi;
Åł albowiem jest liczba czÅłowieka.

TreÅł! wskazujÅłca.

ÅłA ta jest liczba jej, szeÅł! set szeÅł!dziesiÅłt i szeÅł!.

Zdanie; **ÅłKto ma rozum, niech zrachuje liczbÅł onej bestyi;**

albowiem jest liczba czÅłowieka. jest najwaÅłniejszym elementem wersetu, niesie ono podstawowÅł informacjÅł, ktÅłra mÅłwi, Åłe naleÅły odnaleÅł! w liczbie bestii, ukrytÅł tam liczbÅł czÅłowieka.

Budowa zdania jest tak uÅłona, by wskazaÅł! jako najwaÅłniejszÅł informacjÅł, ktÅłra jest zawarta w sÅłowach zapisanych po znaku Åłrednika. W tym zdaniu liczba bestii jest swego rodzaju szyfrem, ktÅłry zawiera w sobie liczbÅł czÅłowieka. Do odczytania szyfru jest niezbÅłdny klucz. Kluczem, ktÅłry po ÅłzrachowaniuÅł inaczej mÅłwiÅłc po dodaniu, objawi nam liczbÅł czÅłowieka, jest sposÅłb zapisu liczby bestii.

JednakÅłe przez dwa tysiÅłce lat, zaÅłlepienie interpretatorÅłw siÅłagnÅło zenitu, kwestia nakazu odszyfrowania liczby czÅłowieka w liczbie bestii, byÅła caÅłkowicie pomijana. Ten odwieczny bÅłd w interpretacji, pomijanie nakazu Boga jako aspektu istnienia liczby czÅłowieka, na rzecz interpretacji (przecieÅł tak atrakcyjnej liczby bestii), uczyniÅł wiele zÅłego dla wÅłciwego przekazu caÅłej treÅłci apokalipsy. Poza koniecznoÅłciÅł, zastosowania przez interpretatora, zasady uczciwoÅłci, pozostaje jeszcze rozsÅłdek i logika. WypowiedÅł zawarta w zdaniu, jest prosta i jednoznaczna. Nasuwa siÅł pytanie, dlaczego informacja o liczbie czÅłowieka byÅł tak konsekwentnie pomijana a moÅłe ukrywana?

ÅłTu jest mÅłdroÅł! Kto ma rozum, niech zrachuje liczbÅł onej bestyi;

albowiem jest liczba czÅłowieka. A ta jest liczba jej, szeÅł! set szeÅł!dziesiÅłt i szeÅł!.

Zwrot "niech zrachuje" po staropolsku znaczy "niech doda".

W treÅłci zapisana jest informacja, ktÅłra zachÅłca mÅłdrych, by uÅłyli rozumu i dodali do siebie skÅładowe cyfry w liczbie bestii. Wynikiem takiego rachunku bÅłdzie liczba czÅłowieka. DowÅłd na istnienie i potrzebÅł poznania liczby

człowieka, jest ujęty w słońcu – żalbowiem. Taki słowny odnośnik, do już zapisanej informacji nakazujej dodanie liczby bestii, dowodzi, że wynikiem będzie liczba człowieka.

Teraz, odkryjmy tajemnicę tego wersetu i dodajmy liczbę bestii. albowiem jest ona w szczególny sposób zapisana, ta forma zapisu jest kluczem do odszyfrowania liczby człowieka.

– sześćset i sześćdziesiąt i sześć. – $6+100+60+6=172$

Sześćset i sześćdziesiąt i sześćdziesiąt i sześćdziesiąt sześć i sześć = stosedemdziesiąt dwa.

Poznalibyśmy liczbę człowieka, 172 i co, i nic, nic ona na pierwszy rzut oka nie mówi. Może, gdyby ją rozłożyć na części w taki sposób, by oddzielić 1, jako liczbę szczególną, od 72, która również jest liczbą szczególną. Jednak tak ważne wskazanie, jakie jest ujęte w treści wersetu, tym działaniem nie jest spełnione.

Liczba człowieka musi być liczbą jedyną i uniwersalną, jej wartość powinna odnosić się do wszystkich ludzi. Ona nie może znamionować, jakiej wybranej postaci a z drugiej strony cechy, która wskazuje, są ważne dla życia człowieka na ziemi w kontekście potrzeb Boga.

Liczba jeden określa początek w porządku rzeczy. Takim początkiem dla człowieka w kwestii życia na ziemi jest jego narodzenie.

Dlaczego kolejną liczbą w tym szeregu jest siódemka a ostatnią liczba dwa?

Po narodzeniu człowiek rozpoczyna życie, przed nim stoi otworem jego droga życia. Na jego kroki oczekuje, cały horyzont zdarzeń, jeżeli horyzont, to znaczy, że on będzie musiał w trakcie swego życia przejść cały obszar obejmujący zdarzenia w okręgu horyzontu. Tu objawia się nam specyficzna rzecz, człowiek nie stoi na środku horyzontu, tylko na jego obrzeżu i dopiero ma wstąpić na drogę życia, biegnąc przez horyzont.

Horyzont życia, takim określeniem możemy znamionować wszelkie rzeczy na drodze życia, nie tylko człowieka, aczkolwiek człowiek jest najważniejszy a z punktu potrzeb Boga jedynie On, spełniający Jego potrzeby. W taki sposób odnosząc się do życia, horyzont możemy przypisać każdej formie materii ożywionej. Rozumując dalej, taki horyzont musi posiadać właściwe cechy fizyczne i wszelkie wartości niezbędne według rodzaju.

Uniwersalna liczba człowieka, wskazana w treści wersetu wynosi 172. W jaki sposób całe życie człowieka określić liczbą 172. Liczba ta składa się z trzech liczb pierwszych. W dziewięciu liczbach, musimy określić istotne aspekty geometryczne horyzontu życia. Występująca kolejno cyfra w liczbie człowieka, determinuje działanie i wskazuje jedyną jako liczbą określaną początek życia a dwójką jego zakończenie. Siódemka jest w środku a poza tym nie tylko w środku, ale również na drodze życia.

Jakie jest rozmieszczenie, pozostałych liczb w horyzoncie?

Biorąc pod uwagę fakt, który jedyną postawił na początku życia a dwójką na końcu, to niewątpliwie znajdują się one na obrzeżach horyzontu życia. Przestrzeń teatru życia człowieka, bez wątpienia swoje atrybuty posiada rozmieszczone w odpowiednio ułożonym porządku. Te cyfry mogą odpowiadać niewątpliwym punktom w takim przestrzennym porządku, horyzontu życia.

Jeżeli horyzont, to i jego początkowa realizacja zdarzenia a więc okrąg. Przez taki okrąg musi przebiegać linia jako droga człowieka. Jeżeli jest to droga od urodzenia do śmierci zgodna z potrzebami Boga, będzie ona linią prostą, od 1 z miejsca początku życia, do 2 po przeciwnej stronie okręgu. W symetrii na okręgu występują cztery punkty, dwa już są określone, pozostają kolejne. Jednak początkowa nie jest spełnieniem przestrzeni życia, niezbędne do spełnienia konstrukcji przestrzennej jest wyznaczenie punktów określających górną i dolną.

Apokalipsa odszyfrowana

<http://www.apokalipsa.andrzejstruski.com>

W symetrii wystąpią trzy płaszczyzny; pozioma, która już została cząściowo określona, równoległa do drogi życia i prostopadła. Wszystkie tworzą sferę kulistą i na jej powierzchni sześciu punktów symetrii, dwa są oznaczone, do oznaczenia pozostało cztery. Jeżeli połączymy liniami prostymi wszystkie punkty symetrii na powierzchni kulistej sfery, uzyskamy kilka form geometrycznych. Na każdej z trzech płaszczyzn kwadrat w całości tworzą te trzy kwadraty utworzą ośmiościan regularny. Powstanie również punkt w środku przestrzeni, który jest wynikiem przecięcia się trzech. Same przeciętnie utworzą formę w postaci przestrzennego krzyża z sześcioma ramionami. Cały ten zbiór mieści się w kulistej sferze, ta sfera powinna mieć przypisany numer 9. Dziewiątka symbolizuje pięć z kolei siemka to kryształ, który łączy wszystkie punkty na kuli i posiada geometryczną formę ośmiościanu. Pozostałym cyfrą, byłoby zasadne przypisać następującą kolejność.

Dla siódemki przypadnie miejsce w środku a wynika to a dwóch względów; kolejność: 9 kula, - 8 kryształ, - 7 krzyż. Drugi aspekt wartości, to siódemka określana jako liczba nieba, dla niej jest miejsce w środku krzyża a przede wszystkim ona musi znajdować się na prostej drodze życia człowieka.

Pozostały cztery cyfry, 3, 4, 5 i 6. Liczba trzy jako pierwsza niewiadoma, powinna być przypisana punktowi na wierzchołku kuli, krzyża i kryształ, jest to wspólny punkt wszystkich form i najwyższy punkt horyzontu życia. Tu znajduje się miejsce kontaktu człowieka ze światem duchowym. Z kolei czwórka to punkt leżący na przeciwnej stronie punktu oznaczonego liczbą trzy. Czwórka w przyjętych określeniach odpowiada ziemi a ten punkt jest najniższym z wszystkich.

Pięć i szóstka, tworzą prawdziwy dylemat, pozostały do opisanie punkty po prawej stronie człowieka idącego drogą życia i po jego lewej stronie. Pięć, jest utożsamiana z kontaktem a kontakt w trakcie życia, to zdarzenie. Pośród nich będą występować zarówno pozytywne jak i negatywne, cyfry należą przypisać lewej stronie. Prawej stronie pozostała liczba sześciu a dla niej punkt po prawej stronie drogi życia człowieka.

Jeżeli człowiek, w swoim życiu będzie podążał prostą drogą do Boga, przejdzie przez środek swojego horyzontu życia a jej liczbowy symbol wyniesie 172.

Oceniając całość tematu; sprawy Boga, człowieka i ukryte wymowy Apokalipsy, należą się zastanowić, co takiego istotnego wnosi ten liczbowy symbol? Najbardziej prawdopodobnym wskazaniem z tego wersetu, jest świat geometrii. Aspekt życia człowieka, z którego on sam korzysta, lecz niewiele wie o istotnych szczegółach geometrii.

Struski Andrzej